

अविमरीर्षे (अ + म) m. *Schafmilch* P. 4, 2, 26, Vārtt. 3. H. 1278.
 अविमुक्त (3. अ + वि) 1) adj. s. u. मुच. — 2) m. N. pr. eines Tirtha bei Benares Kaiv. Up. in Ind. St. 2, 14. Gā. Up. ebend. 73 — 75. 77. MBh. 3, 8057. LIA. I, 583, N. 3. HARIV. 1578. fgg. = वाराणसीक्षेत्र Kāṣikhaṇḍa im ÇKDr. अविमुक्तेशाविर्भाव ebend. in Verz. d. B. H. No. 490 (39).
 अविमुक्तापीड (अ + अपीड) m. N. pr. eines Königs Rāga-Tar. 4, 42.
 अविमोक्ष (3. अ + वि) adj. unlöslich: दाम AV. 6, 63, 1.
 अवियोगतृतीया (3. अ - वि + तृ) m. ein bes. Feiertag: अवियोगतृतीयात्रत N. des 16ten Adhj. im BHAVISHJOTTARAP. Verz. d. B. H. 134.
 अविरण (3. अ + वि) Fortdauer: सता ता ते इह नव्या आगुः सक्ते नो अविरणाय पूर्वी: RV. 4, 174, 8.
 अविरत (3. अ + वि) adj. nicht ablassend von, mit dem abl.: त्रात्य-चरणात् Kāṣ. Ça. 22, 4, 23. ununterbrochen AK. 4, 1, 1, 61. H. 1471. MBh. 100. v. l. ad 113. तम् adv. Kāṣ. 2, 62. 3, 62. Vop. 3, 143.
 अविरति (3. अ + वि) f. Unenthaltbarkeit H. 73.
 अविरल (3. अ + वि) adj. dicht, fest H. 1447. अविरलम् (adv.) आलिङ्गितुम् Çik. 33.
 अविरापयत् (3. अ + वि) adj. sich nicht entziehend AV. 2, 36, 4.
 अविराध (3. अ + वि) m. Abwesenheit eines Hindernisses oder Widerspruchs Kāṣ. Ça. 2, 6, 36. 5, 11, 8. 8, 8, 38. 9, 9, 19. MADHUS. in Ind. St. 1, 19, 25. अविराधप्रकाश Titel eines Werkes ebend. 1, 467. शविवेक ein Commentar dazu, ebend.
 अविलम्बन (3. अ + वि) adj. nicht zögernd, schnell AK. 3, 2, 32.
 अविलम्बम् (von 3. अ + विलम्ब) adv. ohne Verzug, sogleich Çik. 27, 14, v. l. für त्वितम्.
 अविलम्बित (3. अ + वि) adj. nicht zögernd, nicht langsam, rasch zu Werke gehend AK. 3, 2, 32. H. 1470. Kāṣ. Ça. 10, 1, 8, 10. तम् ohne Verzug AK. 4, 1, 1, 60. Çik. 27, 14.
 अविला (von अवि) f. Schafmutter H. 1277.
 अविलिख (3. अ + वि) adj. = विलिखितुं न शक्तः und न विलिखति (आक्राशे) Sch. zu P. 6, 2, 157. 158.
 अविवक्षा (3. अ + वि) adj. keine Zurechtweisung zulassend; so heisst der 10te Tag eines gewissen Soma-Opfers At. Br. 3, 22. Kāṣ. Ça. 12, 3, 19. Åçv. Ça. 12, 7.
 1. अविवेक (3. अ + वि) m. Mangel an Urtheilskraft: अहो अविवेको ऽस्मद्भूतेर्यः u. s. w. PAÑĒAT. 29, 25.
 2. अविवेक (wie eben) adj. ohne Urtheilskraft; davon nom. abstr. ऽक-ता PAÑĒAT. 16, 20. Hit. Pr. 10.
 अविवेकिन् (wie eben) adj. nicht unterscheidend, nicht urtheilsfähig Kāṣ. 24, 225. SĪMĀJAK. 11, 14.
 अविवेनम् (3. अ + वि) adv. nicht abgeneigt, wohlgeneigt: सधीचीनेन मनसाविवेने तमित्सवायं कणुते समत्सु RV. 4, 24, 6. कस्याश्चिनाविवेना अ-भिः सुतस्यांशोः पिबन्ति मनसाविवेनम् 23, 3.
 अविशस्त (3. अ + वि) m. ein schlechter Zerleger, unkundiger Schlächter RV. 4, 162, 20.
 अविश्वमिन्व (3. अ + वि) adj. f. आ nicht allumfassend, nicht über Alles hin reichend: विश्वविद् वाचमविश्वमिन्वाम् RV. 4, 164, 10. सप्त-चक्रं रथमविश्वमिन्वम् 2, 40, 3. Paḍap. trennt regelmässig: विश्वम् ऽन्व,

dagegen अविश्व ऽमिन्व; vielleicht wegen des scheinbaren Widerspruchs in der zuerst angeführten Stelle.

अविश्वमिन्व (3. अ + विश्व - मिन्व [von विद्]) adj. nicht überall ver-
 nommen, Var. des vorherg. AV. 9, 9, 10 = RV. 4, 164, 10.

1. अविश्वास (3. अ + वि) m. Misstrauen AK. 3, 4, 210.

2. अविश्वास (wie eben) 1) adj. kein Vertrauen erregend. — 2) f. ऽसा eine Kuh, die nach einem langen Zwischenraum kalbt, ÇANDAK. im ÇKDr.

अविष (3. अ + विष) Uq. 1, 45 (von अच्). 1) adj. ungiftig: वनानि RV. 6, 39, 5. पितृम् VS. 2, 20. AV. 8, 2, 19. Suçr. 1, 41, 6. — 2) m. Meer, इति का-
 तस्त्रीयाणादिवृत्तिः ÇKDr. — 3) f. ऽषा N. einer Pflanze, Curcuma Ze-
 doaria (निर्विषातृणा), Rāgan. im ÇKDr. — 4) f. ऽषी Fluss UḡġĀLA-
 DATTA ZUM UNĀDIK. im ÇKDr.

अविष्ट (von अच्) adj. sehr gern aufnehmend, sehr aufmerksam: यो अ-
 र्चतो ब्रह्मकृतिमविष्टः RV. 7, 28, 5.

अविष्टा (von अवि 1.) f. Begierde, Trieb, Hitze: अर्क्षार्ष्ट्या चिन्ध्या अवि-
 ष्याम् RV. 2, 38, 3.

अविष्यु (wie eben) adj. auf Etwas losgehend, gierig, heftig: मा लो मूरा
 अविष्यो मोपकुस्वान् आ देभन् RV. 8, 45, 23. अविष्ये र्षिषे 1, 189, 5.
 8, 86, 9. ये च कृक्षा अविष्यवः (मत्तिकाः) AV. 11, 2, 2. 3, 26, 2.

अविमोह (अ + मोह) n. Schafmilch P. 4, 2, 36, Vārtt. 3. H. 1278.

अविस्तर (3. अ + वि) adj. von geringem Umfange Çant. 1.

अविस्थल (अ + स्थ) n. Schafstütte, N. pr. einer Stadt MBh. 3, 2595.
 Wahrscheinlich ist wie 934 कुशस्थल zu lesen; vgl. LIA. I, 691, N. 1.

अविरुपतक्रतु (3. अ - वि + क्रतु) adj. dessen Wille sich nicht abwen-
 den lässt, von Indra RV. 1, 63, 2 (voc.).

अविकृत (3. अ + वि) adj. ungebeugt, ungebogen: तत्रम् RV. 5, 66,
 2. आ मा भद्रस्य लोके पाप्मन्ध्वविकृतम् AV. 6, 26, 1.

अविक्षरत् (3. अ + वि) adj. nicht gleitend, nicht fallend: रथम् RV.
 4, 36, 2.

1. अवी (von अच्) adj. verlangend, bereitwillig: वेति स्तोतव अवीम्
 RV. 8, 61, 5. Vgl. उक्थावी, उपावी, डुप्त्रावी, देवावी, सुप्रावी.

2. अवी (3. अ + वी empfangend) f. nom. अवीम् Vop. 3, 80. ein Frau-
 enzimmer zur Zeit der Katamenien Uq. 3, 156. H. 535. Vgl. अवि 3.

अवीचि (3. अ + वीचि) 1) adj. ohne Wellen H. an. 3, 137 (fälschlich
 तरङ्गे). — 2) m. eine bes. Hölle Uq. 4, 73. AK. 4, 2, 2, 1. H. an. Jāḡn. 3,
 224. Kāṣ. 13, 149. 24, 93. VP. 207. Buṇ. Intr. 201. Lot. de la b. l. 4.
 215. 309. SCHIEFNER, Lebensb. 273 (43). 300 (70) fg.

अवीचिमय (von अवीचि) m. eine bes. Hölle für Lügner Buḡ. P. im
 ÇKDr.

1. अवीज (3. अ + वीज) n. schlechter Samen, schlechtes Korn: अवी-
 जविक्रयिन् M. 9, 291.

2. अवीज (wie eben) adj. ohne Samen, impotent M. 9, 79.

अवीजक (von 3. अ + वीज) adj. unbesät: क्षेत्रम् M. 10, 71.

1. अवीर (3. अ + वीर) adj. f. आ. 1) unmännlich, schwächlich MBh.
 r. 112. अवीरे क्रतौ वि देवियुतम् RV. 10, 95, 3. अपन्मासा अयं जन्मवि-
 रः 7, 61, 4. अवीरामिव (vielleicht zu 2.) मामयं शराहरमि मन्यते । उता-
 क्मस्मि वीरिणी 10, 86, 9. अवीरपुरुष Vin. 269. — 2) ohne Söhne: मा
 त्वा वयं संकसावन्वीरा माप्सवः परि षदाम माडेवः RV. 7, 4, 6.